



Afscheid

(The Big Cats)

Toneelspel in één bedrijf

door

ALEC BARON

vertaling

Otto Plat

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **AFSCHEID - THE BIG CATS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ALEC BARON** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1984 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **3** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

LILY

JOE, haar man

ANN, sociaal werkster

DECOR:

Het toneel stelt voor de huiskamer van een kleine gemeentewoning. In het midden van de rechterzijwand een open haard met daar omheen een bank, een fauteuil en een salontafel. Midden fond een dressoir, linksvoor een eetkamertafel en twee stoelen. Met nog enkele andere meubelstukken, schilderijtjes, prulletjes etc. is het een bont geheel, dat is ontstaan tijdens het huwelijksleven van Lily, doordat zij gedurende al die jaren in dit huis heeft gewoond. Niettemin maakt de kamer een gezellige en warme indruk. Linksachter voert een open doorgang naar de voordeur, rechtsachter idem naar de slaapkamer en de keuken. In de linkerzijwand een raam.

1e tafereel: op een avond in september

2e „ : de volgende ochtend

3e „ : enkele weken later

4e „ : eerste kerstdag

5e „ : enkele weken later

6e „ : dezelfde avond

7e „ : de volgende ochtend

EERSTE TAFEREEL

Het is avond. Als het doek opgaat, bevindt zich niemand in de kamer. Na enkele ogenblikken komt Lily op van rechts. Zij is een vastberaden, moedige vrouw, die somtijds jonger schijnt dan vijftig jaar, maar op andere momenten aanmerkelijk ouder lijkt. Zij is gekleed in een dikke afgedragen peignoir.

LILY: Het zal wel knap koud zijn in bed, Joe. Ik had er eigenlijk een warme kruik in willen leggen, maar de vorige keer werd dat veel te benauwd. Maar nou is het vinnig koud geworden. *(pakt haar portemonnee van het dressoir, gaat aan tafel zitten en begint haar geld te tellen)* Zestig... vijftenzestig... zevenenzestig... Eén pond zevenenzestig... één pond negenenzestig. *(denkt een ogenblik na, zucht, staat op en pakt een vaas van het dressoir; gaat dan weer zitten en keert de vaas om; er valt een aantal geldstukken uit en ze begint opnieuw te tellen)* Wat zei ik nou ook weer? Eén pond negenenzestig...? En vijftig... dat is honderdnegen... dat is twee pond en negen pence... twee pond negentien ... twee pond vierentwintig... twee pond zevenentwintig... drie pond zevenentwintig. *(roept in de richting van de slaapkamer)* Het is voor elkaar, Joe. We redden het. *(legt de bankbiljetten netjes op elkaar en stapelt de munten op; komt dan overeind en zet de vaas weer op het dressoir)* De vaas is leeg. Voor het eerst! Gelukkig hebben we eten in huis tot donderdag. *(legt het geld op het dressoir)* Als hij komt, ligt het klaar. *(gaat in de fauteuil zitten)* Een rotgewoonte om altijd op woensdag te komen, terwijl we donderdags ons pensioen pas krijgen. Als er niet gauw wat gebeurt, hebben we vandaag of morgen niet genoeg. *(zucht; dan geruststellend)* Maak je maar geen zorgen, Joe, ik vind er wel wat op... We hebben God zij dank nog nooit iemand om uitstel hoeven te vragen. We hebben altijd prompt betaald. Prompt! Hij moest eens weten, wat we nog over hebben. *(lacht in zichzelf)* Nou ja, hij krijgt op tijd zijn geld en voor de rest heeft hij nergens mee te maken. *(staat op, loopt naar het dressoir, haalt enig serviesgoed etc. tevoorschijn en begint de tafel te dekken voor het ontbijt; zet één bordje neer met één vork, één mes, één lepel en één kop en schotel)* Ze zeggen, dat er tegenwoordig mensen vroeger met pensioen worden gestuurd en dan een flink bedrag in handen krijgen. Dat hadden wij moeten hebben, hè, Joe? Een paar honderd pond zouden we nou goed kunnen gebruiken. Dan hoefden we niet zo zuinig te zijn met het licht en het gas... En nou de dagen korter worden, heb ik ook een paar dingen nodig. *(gaat zitten; na een pauze)* Zolang als we getrouwd zijn, hebben we in die vaas

altijd tenminste wel een paar pond gehad...

JOE (*achter*): Lily...

LILY: Ja, ik kom, Joe. (*staat met enige moeite op*) Ik hoop, dat je het bed een beetje voorverwarmd hebt. Bereid je maar voor op het ergste. Ik heb ijsvoeten! (*draait het licht uit en gaat af naar de slaapkamer*)

DONKER

TWEEDE TAFEREEL

De volgende ochtend. Zonlicht stroomt door het raam de kamer binnen. Joe komt geeuwend op vanuit de slaapkamer. Hij lijkt niet ouder dan vijftig jaar. Hij draagt een oud gebreid mouwvest. Lily komt op uit de keuken met een ouderwets schort aan. Zij heeft een schaal bij zich met twee grote aardappelen, die ze op tafel zet. Ze gaat zitten en begint ze zorgvuldig te schillen.

LILY: Jij kent toch ook dat meisje, dat met die jongen van Grayson is getrouwd? Ze wonen in bij mevrouw Grayson...

JOE: Met die geverfde haren? *(loopt naar het raam)*

LILY: Ja. Die zegt dat de mensen de aardappelen tegenwoordig niet meer schillen. Ze wassen ze alleen maar en eten ze met schil en al op. Ze zegt dat het beste in de schil zit.

JOE: Daarom zijn varkens zeker zo gezond.

LILY: Als het beste in de schil zit, waarom hebben we ze dan altijd geschild? Je hebt mensen die alles geloven! Je eet een banaan toch ook niet met schil en al op? Of een sinaasappel?

JOE *(staat naar buiten te kijken en luistert nauwelijks naar Lily)*: Mooi weer vandaag.

LILY: We hebben een prachtige nazomer. Ik vind het heerlijk, dat zachte weer zo laat in het jaar. Dan lijkt de winter niet zo lang...

JOE: Ja, maar als de winter laat begint, krijgen we ook later voorjaar. Je krijgt in het leven nou eenmaal niks voor niks. *(staart nog steeds uit het raam)*

LILY *(houdt op met aardappelen schillen)*: Kan jij je dat jaar nog herinneren, toen Simon voor zijn laatste examen zat? Het was schitterend weer. Ik vond het vreselijk dat hij de hele dag op zijn kamer moest zitten. Jij zei alsmaar dat het de volgende dag ging veranderen, dat het koeler zou worden, dat het zou gaan regenen. Het kon niet anders, zei je. Maar het gebeurde niet. Het werd nog warmer. Precies tot en met de laatste dag van zijn examen.

JOE: Zonde van de tijd. Al dat werk is voor niks geweest.

LILY: Nee, dat heb ik nooit kunnen vinden. Het was voor hem een geweldige voldoening, dat hij er doorgekomen is. En voor ons ook.

JOE: Ja, maar waarvoor? Hij heeft er nooit iets mee kunnen doen.

LILY: Dat was niet zijn schuld.

JOE: Nee. *(na enig nadenken)* Ik denk dat hij misschien beter...

LILY *(onderbreekt hem snel)*: Nou ja, het is allemaal anders gelopen, hè? Ik ga even een wasje doen, er ligt het een en ander in de mand. Misschien niet zo gek, dan kan het nog buiten drogen.

JOE: Daar is de post. Hij heeft een brief voor ons.

LILY: Ik zal hem even halen... *(naar linksachter)* Het is natuurlijk reclame. Wat zou het anders moeten zijn?

JOE: Of een rekening.

LILY: Nee, dat kan niet. We hebben nergens schuld. *(links af en komt even later terug met een brief in haar hand)* Je hebt gelijk, het moet een rekening zijn. Het is van de Gemeente. En van de Gemeente krijgen we alleen maar rekeningen. *(maakt de envelop open, haalt er een brief uit, leest hem en staart dan recht voor zich uit)*

JOE: Wat is er? *(als Lily niet antwoordt)* Wat staat er in?

LILY: Ze gaan de hele buurt afbreken; Stanley Street, Livingstone Place, Victoria Street, Albert Grove, Albert Terrace...

JOE: Dat is onze straat!

LILY: ...De hele buurt!

JOE *(als het goed tot hem is doorgedrongen)*: En wat moeten wij dan?

LILY: We moeten verhuizen.

JOE: Waar naartoe?

LILY *(kijkt in de brief)*: Naar Webber Court.

JOE: Waar is dat?

LILY *(kijkt weer in de brief)*: Sadler's Green.

JOE: Dat is kilometers hiervandaan! Dat is aan het andere eind van de stad... Daar moet je met twee bussen naartoe!

LILY *(staart voor zich uit)*: Ja...

JOE: Webber Court... Daar heb ik nog nooit van gehoord.

LILY: Dat zijn flats, daar kan je donder op zeggen. En dan natuurlijk ook nog op de zoveelste verdieping.

JOE *(doet moeite om het te bevatten)*: Webber Court... Dat is zeker genoemd naar dat gemeenteraadslid. Je weet wel, hij is vorig jaar hier aan de deur geweest om te vragen of je op hem wilde stemmen, weet je nog?

LILY: Die kerels verbeelden zich nogal wat om straten naar zich te laten noemen...

JOE: Hij zei geloof ik, dat hij hoofd van de afdeling Volkshuisvesting was.


LILY *(verachtelijk)*: Poe!

JOE: Hij hééft gezegd, dat hij alle mensen in de ouwe buurten aan een betere woning wilde helpen, herinner ik me nou.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto